



**PREZES  
URZĘDU OCHRONY  
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 3 listopada 2023 r.

DIH-4.707.25.2023.BP

**DECYZJA DIH.4.22.2023**

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 775, ze zm.), art. 1 ust. 3, art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706, ze zm.), art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2023 r. poz. 168), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po rozpatrzeniu odwołania przedsiębiorcy Doroty Mysiorskiej, prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą Sklep spożywczo-przemysłowy Dorota Mysiorska (dalej jako: „przedsiębiorca”, „strona”) od decyzji Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej nr PO.285.C.196.20221.DB z 18 listopada 2021 r., na podstawie której na ww. przedsiębiorcę nałożono karę pieniężną w wysokości 1.500 zł (słownie: jeden tysiąc pięćset złotych) z tytułu naruszenia obowiązków wynikających z przepisów o uwidacznianiu cen,

- 1) **uchyla zaskarżoną decyzję;**
- 2) **wymierza karę pieniężną z tytułu naruszenia obowiązków wynikających z art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług w wysokości 1.000 zł (słownie jeden tysiąc złotych).**

**UZASADNIENIE**

Pismem z 3 września 2021 r., na podstawie art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021 r. poz. 162, ze zm.), dalej jako: „Prawo przedsiębiorców”), Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, dalej jako „Mazowiecki WIH”, „organ pierwszej instancji”, zawiadomił przedsiębiorcę o zamiarze wszczęcia kontroli w zakresie przestrzegania przepisów ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2019 r. poz. 178), zwanej dalej „ustawą o cenach”. Przedmiotowe pismo strona odebrała 6 września 2021 r.

W toku kontroli przeprowadzonej przez inspektorów reprezentujących Mazowieckiego WIH w dniach 20-23 września 2021 r., w sklepie należącym do strony, sprawdzono prawidłowość informowania o cenach wybranych losowo 100 asortymentów produktów znajdujących się w ofercie handlowej, stwierdzając brak cen jednostkowych w odniesieniu do 18 partii towarów, co stanowiło naruszenie wymagań art. 4 ust. 1 ustawy o cenach oraz § 4 pkt. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 9 grudnia 2015 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz. U. z 2015 r. poz. 2121), zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie uwidaczniania cen”.

Powyższe ustalenia udokumentowano w protokole kontroli z 23 września 2021 r. (nr akt kontroli: DO.8361.171.2021).

W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, pismem z 21 października 2021 r., Mazowiecki WIIH poinformował przedsiębiorcę o wszczęciu postępowania administracyjnego w przedmiocie nałożenia na tego przedsiębiorcę, na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, kary pieniężnej z tytułu naruszenia przepisów o uwidacznianiu cen.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego Mazowiecki WIIH decyzją nr PO.285.C.196.2021.DB z 18 listopada 2021 r. nałożył na ww. przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości 1.500 zł (słownie: jeden tysiąc pięćset złotych), na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o cenach. Decyzja została odebrana 22 listopada 2021 r.

Pismem z 26 listopada 2021 r., strona złożyła do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, dalej jako: „Prezes UOKiK”, „organ”, odwołanie od ww. decyzji.

Prezes UOKiK decyzją nr DIH-III/5/2022 z 7 lutego 2022 r. utrzymał zaskarżoną decyzję w mocy. Decyzja została odebrana 9 lutego 2022 r.

Strona, pismem z 4 marca 2022 r. wniosła skargę na przedmiotową decyzję. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie wyrokiem V SA/Wa 732/22 z 12 maja 2023 r. uchylił zaskarżoną decyzję. Sąd wskazał, że przy wymierzaniu kary pieniężnej organy dopuściły się naruszenia art. 7, art. 77 § 1 i art. 80 kpa poprzez brak prawidłowego ustalenia wielkości obrotu i przychodu skarżącej, która zgodnie z art. 6 ust. 3 ustawy o cenach stanowi jedną z dyrektyw wymiaru kary.

### **Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.**

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes UOKiK jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Wobec powyższego, w myśl art. 127 § 2 kpa w związku z art. 1 ust. 3 ww. ustawy, Prezes UOKiK jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Przechodząc na grunt poczynionych ustaleń faktycznych należy stwierdzić co następuje.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o cenach, w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru (usługi) w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen.

W myśl § 3 ust. 1 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, cenę, cenę jednostkową lub informację o obniżonej cenie uwidacznia się na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, którego dotyczy cena, cena jednostkowa lub informacja o obniżonej cenie, w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów.

Cenę, cenę jednostkową oraz informację o obniżonej cenie uwidacznia się w szczególności:

- 1) na wywieszce;

- 2) w cenniku;
- 3) w katalogu;
- 4) na obwolucie;
- 5) w postaci nadruku lub napisu na towarze lub opakowaniu,

o czym stanowi § 3 ust. 2 ww. rozporządzenia.

W niniejszej sprawie, w toku kontroli, stwierdzono nieprawidłowości polegające na braku cen jednostkowych w stosunku do 81 partii towarów spośród 100 poddanych kontroli. Tym samym naruszony została art. 4 ust. 1 ww. ustawy. Należy przy tym zauważyć, że w uzasadnieniu wyroku V SA/Wa 732/22 Sąd wyraźnie stwierdził, że „*W rozpoznawanej sprawie okoliczności faktyczne wynikające z ustaleń zawartych w protokole kontroli są bezsporne.*”

Niewykonanie przez stronę obowiązku, o którym mowa w art. 4 ust. 1 ww. ustawy obliguje organ Inspekcji Handlowej do nałożenia kary pieniężnej na podstawie art. 6 ust. 1 ww. ustawy.

Prezes UOKiK zwraca przy tym uwagę, że 1 stycznia 2023 r. weszła w życie ustawa z dnia 1 grudnia 2022 r. o zmianie ustawy o prawach konsumenta oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2022 r. poz. 2581), wprowadzająca m. in. zmiany do ustawy o informowaniu o cenach. Zgodnie z art. 10 ustawy o zmianie ustawy o prawach konsumenta, do postępowań w sprawie nałożenia kar, o których mowa w art. 6 ustawy zmienianej w art. 6, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe. Tym samym do niniejszego postępowania stosuje się dotychczasowe przepisy ustawy o informowaniu o cenach

Zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy o cenach, jeżeli przedsiębiorca nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20 000 zł.

Zgodnie z art. 6 ust. 3 ustawy o cenach, przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnia przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się stopień naruszenia obowiązków oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, a także wielkość jego obrotów i przychodu.

Przy rozpatrywaniu przesłanki stopnia naruszenia obowiązków należy odwołać się do art. 4 ww. ustawy. Zgodnie z art. 4 ust. 1 ww. ustawy, w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru lub usługi w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen. Zgodnie z art. 1 dyrektywy nr 98/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. w sprawie ochrony konsumenta przez podawanie cen produktów oferowanych konsumentom (Dz. Urz. WE L z 1998 r. Nr 80) wdrożonej ustawą o informowaniu o cenach towarów i usług, celem niniejszej dyrektywy jest ustalenie podawania ceny sprzedaży oraz ceny za jednostki miary produktów oferowanych konsumentom przez podmioty gospodarcze w celu lepszego przekazywania informacji konsumentom oraz ułatwienia porównywania cen.

Z kolei, cena jednostkowa definiowana jest w art. 3 ust. 1 pkt 2 ustawy o cenach, zgodnie z którym, cena jednostkowa towaru lub usługi to cena ustalona za jednostkę określonego towaru lub określonej usługi, których ilość lub liczba są wyrażone w jednostkach miar w rozumieniu przepisów o miarach. Brak cen jednostkowych uniemożliwia konsumentom porównanie oferowanych towarów z towarami podobnymi, lecz o innej masie lub objętości,

a co za tym idzie, utrudnia konsumentom wybór odpowiedniego dla nich towaru - konsument pozbawiony jest bowiem punktu odniesienia przy podjęciu ewentualnej decyzji co do zakupu (por. uzasadnienie wyroku WSA w Warszawie z 29 listopada 2019 r. sygn. akt VI SA/Wa 1841/17: *„Regulacja nakazuje jednoczesne ujawnianie ceny w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy o cenach (tj. wartości pieniężnej, jaką kupujący ma zapłacić za określony towar) oraz ceny jednostkowej w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 2 ustawy o cenach (tj. wartości ustalonej za jednostkę określonego towaru [usługi], którego ilość lub liczba jest wyrażona w jednostkach miar w rozumieniu przepisów o miarach). Takie ukształtowanie obowiązku informacyjnego o cenie przez sprzedawcę służyć ma transparentności cen. Ułatwia również kupującemu porównanie cen za różne towary podobne. Kupujący ma wówczas bowiem nie tylko jednoznaczne zobrazowanie tego, ile powinien zapłacić za określoną sztukę towaru lub usługę, ale również dowiaduje się o cenie "zobiektywizowanej", odniesionej do powszechnego systemu miar.*). Jak wynika z ustaleń kontroli, brak cen jednostkowych dotyczy 81 spośród 100 skontrolowanych partii produktów, a zatem zasadnym jest uznanie, że stopień obowiązków w zakresie uwidaczniania cen jest znaczny.

W przypadku przesłanki dotychczasowej działalności przedsiębiorcy organ stwierdza, iż strona po raz pierwszy naruszyła przepisy ustawy o informowaniu o cenach. Organ stwierdza również, iż strona podjęła działania naprawcze, co potwierdziła przesłaną dokumentacją zdjęciową.

W przypadku przesłanki wielkości obrotu i przychodu przedsiębiorcy, strona w toku postępowania przed organem pierwszej instancji przedłożyła zeznanie podatkowe (...)

Należy zauważyć, iż powyższa przesłanka nie została wzięta pod uwagę ani przez organ pierwszej instancji, który stwierdził, że strona nie przedłożyła informacji o wysokości osiągniętego obrotu, jak i przez organ odwoławczy, który utrzymując zaskarżoną decyzję w mocy potwierdził błędne stanowisko Mazowieckiego WIIH. Powyższe naruszenie zostało zasadnie wytknięte przez Sąd, który w uzasadnieniu wyroku V SA/Wa 732/22 zobowiązał Prezesa UOKiK do uzupełnienia postępowania wyjaśniającego we wskazanym zakresie tj. wzięcia pod uwagę przedstawionej przez stronę informacji o wysokości osiągniętego obrotu.

Ponownie analizując sprawę organ wziął również pod uwagę cele kary zawarte w dyrektywie 98/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r., zgodnie z którą przewidziane kary muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające. Skuteczność kary za naruszenie prawa przejawia się w możliwości jej nałożenia i wyegzekwowania. Z kolei, żeby kara była odstraszająca, jej wysokość musi być na tyle dotkliwa dla przedsiębiorcy, by być dla niego ostrzeżeniem w celu niedopuszczenia do powstania nieprawidłowości w przyszłości. Powyższe przesłanki należy jednak traktować równorzędnie, a więc mieć na względzie aby wymierzona kara była proporcjonalna do wagi stwierdzonego naruszenia - w tej kwestii ponownie należy zauważyć, iż uchybienia w zakresie braku uwidocznienia ceny jednostkowej dotyczyły 81 partii towarów spośród 100 poddanych kontroli.

Dokonując ponownej analizy przesłanek wymiaru kary wskazanych w art. 6 ust.1 ustawy o cenach i uwzględniając wytyczne ww. dyrektywy, Prezes UOKiK stwierdza, iż kara wymierzona decyzją Mazowieckiego WIIH nie jest adekwatna do przedstawionych powyżej przesłanek. W związku z powyższym Prezes UOKiK, działając na podst. art.138 § 1 pkt 2 kpa, w oparciu o przesłanki zawarte w art. 6 ust. 3 ustawy o cenach wymierza karę

za naruszenie art. 4 ust. 1 ww. ustawy wysokości 1.000 zł, uznając, iż kara w tej wysokości pozwoli na osiągnięcie celów określonych w dyrektywie nr 98/6/WE.

Prezes UOKiK, stoi na stanowisku, że w przedmiotowej sprawie nie znajduje zastosowania instytucja odstąpienia od wymierzenia kary. Zgodnie z art. 189f § 1 kpa, organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli:

- 1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
- 2) za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Z zebranego materiału wynika, że strona naruszyła obowiązek uwidaczniania cen w stosunku do 81 partii towarów spośród 100 objętych kontrolą. Naruszenie polegające na braku uwidocznienia cen jednostkowych stanowi zagrożenie dla interesów majątkowych konsumentów, a tym samym wykluczają możliwość uznania wagi naruszenia za znikomą.

Nie została również spełniona przesłanka zawarta w art. 189f § 1 pkt 2 kpa, ponieważ nie była wydana przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocna decyzja nakładająca na stronę za to samo zachowanie administracyjną karę pieniężną, jak również strona nie została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe a kara ta spełniałaby cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Zdaniem Prezesa UOKiK brak jest podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 189f § 1 kpa.

Z kolei, zgodnie z art. 189f § 2 kpa, w przypadkach innych niż wymienione w § 1, jeżeli pozwoli to na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, organ administracji publicznej, w drodze postanowienia, może wyznaczyć stronie termin do przedstawienia dowodów potwierdzających:

- 1) usunięcie naruszenia prawa lub
- 2) powiadomienie właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa, określając termin i sposób powiadomienia.

Literalna wykładnia ww. przepisu jednoznacznie wskazuje, iż warunkiem zastosowania odstąpienia od wymierzenia kary jest usunięcie naruszenia prawa, przy czym termin ten należy interpretować ściśle, a więc bez rozszerzenia jego znaczenia na przypadki „zaprzestania naruszania prawa”, tych bowiem dotyczy regulacja art. 189f § 1 kpa (por. Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz. Red. prof. dr hab. Marek Wierzbowski, red. prof. dr hab. Aleksandra Wiktorowska. Rok 2021: „Z uwagi na odmienne brzmienie tych sformułowań na gruncie komentowanego artykułu, należy uznać, że „usunięcie naruszenia prawa” nie jest tożsame z „zaprzestaniem naruszenia”. Tym samym, aby usunąć naruszenie prawa nie wystarczy przerwać naruszanie przepisów prawa, lecz należy usunąć skutki naruszenia (z oczywistych przyczyn nie jest możliwe wyeliminowanie samego naruszenia a więc zdarzenia z przeszłości, które już zaistniało”).

Należy zatem uznać, iż powyższy przepis ma zastosowanie w tych przypadkach, gdy brak jest możliwości wyeliminowania samego naruszenia, natomiast możliwym jest

wyeliminowanie jego skutków. Przechodząc na grunt przedmiotowej sprawy należy zauważyć, że w toku kontroli stwierdzono naruszenie polegające na braku cen jednostkowych. Strona została zobowiązana do niezwłocznego usunięcia stwierdzonych naruszeń i poinformowania Inspektora o sposobie usunięcia tych nieprawidłowości do 30 września 2021 r. Strona wykonała zobowiązanie przesyłając 30 września 2021 r. zdjęcia uwidocznionych cen jednostkowych. Tym samym zaprzestała naruszania prawa. W przedmiotowej sprawie nie jest natomiast możliwe usunięcie skutków naruszenia prawa. Należy bowiem pamiętać, że ceny jednostkowe pełnią funkcję informacyjną dając konsumentowi wiedzę na temat ceny za jednostkę towaru, których ilość lub liczba są wyrażone w jednostkach miar w rozumieniu przepisów o miarach. Oznacza to, że w przypadku tego obowiązku nie jest możliwym usunięcie skutków jego naruszenia, ponieważ brak jest narzędzi pozwalających na udzielenie prawidłowej informacji o cenach tym konsumentom, którzy już np. zapoznali się z dotychczasowymi oznaczeniami cen i opuścili sklep. Zatem w przedmiotowej sprawie nie została spełniona przesłanka w postaci konieczności usunięcia skutków naruszenia prawa. Tym samym, nie zachodzą podstawy do zastosowania odstąpienia od wymierzenia kary na podst. art. 189f § 2 i 3 kpa.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 2 kpa, organ odwoławczy wydaje decyzję, w której uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję - umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części. Prezes UOKiK, po ponownym przeanalizowaniu zgromadzonego materiału uznał, iż w niniejszej sprawie zachodzą przesłanki przemawiające za uchynieniem decyzji organu pierwszej instancji. Jednakże poczynione na nowo ustalenia faktyczne pozwalają na rozstrzygnięcie sprawy co do istoty. Co więcej, ustalenia te mogłyby uzasadniać wymierzenia kary wyższej aniżeli kara wymierzona zaskarżoną decyzją. Należy mieć jednak na względzie, art. 139 kpa, zgodnie z którym organ odwoławczy nie może wydać decyzji na niekorzyść strony odwołującej się, chyba że zaskarżona decyzja rażąco narusza prawo lub rażąco narusza interes społeczny. Prezes UOKiK stoi na stanowisku, iż kara w wysokości wymierzonej zaskarżoną decyzją będzie adekwatna do ustalonego stopnia naruszenia oraz spełni cele kary określone w dyrektywie nr 98/6/WE.

Biorąc powyższe pod uwagę, kara w wysokości 1.000 zł jest proporcjonalna, to jest właściwa do osiągnięcia zakładanego celu, jakim jest zapewnienie, aby w obrocie dostępne były tylko towary lub usługi opatrzone odpowiednimi informacjami na temat ich cen oraz cen jednostkowych.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 i 3 ustawy o cenach, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Warszawie w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stanie się ostateczna.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

**Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.**

#### Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.

2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
  - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
  - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
  - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
  - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądownoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.
4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2022 r. poz. 2651 z późn. zm.).

Podstawa prawna pouczenia:

Art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2022 r. poz. 329, ze zm.); § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2021 r. poz. 535), art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2023 r. poz. 168).

z up. Prezesa  
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów  
*Joanna Jankowska-Kuć*  
Dyrektor  
Departamentu Inspekcji Handlowej  
*/podpisano elektronicznie/*

Otrzymują:

- 1) (...)
- 2) Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej
- 3) a/a